

at slutte sig til vore Udtalelser, at rette en Opfordring til Regeringen om at søge denne Grundlovsforandring iværksat allerede inden indeværende Valgperiodes Udløb. Jeg kan ikke tilraade, at vi rette en saadan Opfordring til Regeringen, fordi en Opfordring, som Regeringen ikke kan tage imod, billigvis ikke bør rettes eller støttes af Regeringens Venner. (*Borghjerg*: Kan Regeringen ikke tage imod den?) Ja, hvorvidt Regeringen kan tage imod en saadan Opfordring, faa vi jo at høre, men maaske jeg dog maa tillade mig at vise, hvorledes Situationen vilde komme til at ligge, hvis Regeringen tager mod en saadan Opfordring fra Folketingets Side. Situationen kommer da til at ligge saadan, at vi have bundet Regeringen til inden en vis ret kort Frist at iværksætte Arbejdet for en Grundlovsforandring. Men da Betingelsen for at ordne Valgkredsspørgsmaalet gennem en Grundlovsforandring er det, som den højtærede Konseilspræsident præciserede, at der fra alle Sider er Enighed om at begrænse Bestræbelserne for en Grundlovsforandring til dette ene Emne, saa siger det sig selv, at have vi først slaaet fast, at Regeringen skal sætte sig i Bevægelse inden en vis Frist — ellers er den Beslutningen overhørig — have vi dermed i høj Grad hindret Muligheden for at tilvejebringe den Samstemning, som er fornøden, og derved have vi stillet Regeringen saa vanskeligt som overhovedet muligt ved en Beslutning her i Tinget. Af den Grund maa jeg fraraade det, jeg føler mig overbevist om, at Regeringen vil forberede dette Spørgsmaals Løsning, saa snart gørligt er, og derfor kunde jeg godt i mit Forslag have skrevet — men det er ikke afgørende, om det staar der eller ikke —: „Idet Folketinget udtaler, at en betryggende og retfærdig Valgkredsordning, *saa snart ske kan*, bør tilvejebringes ved en Ændring i Grundloven o. s. v.“ Men Meningen er selvfølgelig fra Regeringens som fra dens Venners Side her i Tinget, at dette Spørgsmaal skal løses, saa snart ske kan, men at sætte en bestemt kort Frist, er i Virkeligheden at lave en Rende-løkke, hvorved de, der have Lyst til at trække deri, kunne bringe Regeringen til Fald, og det ville dens Venner her i Salen ikke være med til. Det har ikke været det ærede Medlems for Københavns 1ste Valgkreds Hensigt at tilrettelægge en saadan Rende-løkke, men det kunde blive Resultatet alligevel, thi naar Forholdet er det, at Par-tierne ikke kunne enes om at begrænse Grund-lovsforandringsbestræbelserne til dette en-

kelte Punkt, medens Regeringen samtidig har forpligtet sig til at sætte Grundlovsforand-ringsarbejdet i Gang inden en vis Frist, staa vi i en Situation, hvorud af der kan skabes Vanskeligheder for Regeringen, og det vil jeg ikke kunne opfordre mine Menings-fæller at række Haand til. Men naar det ærede Medlem for Københavns 1ste Valg-kreds og Flertallet her i Salen i øvrigt ere enige i Hovedsagen, ville vi sikkert ogsaa kunne følges ad ved den endelige Afstemning, hvor det gælder om at udtale overfor Regeringen, at man finder, at en betryggende og retfærdig Valgkredsordning kun bør — det kan godt siges *kun bør* — tilvejebringes ved en Ændring i Grundlo-ven, altsaa ikke ved at bygge videre paa den Basis, hvorpaa man har bygget tidligere, og som fører til Urimeligheder. Og naar vi ere enige om at udtale det, kunne vi ogsaa samtidig med Fortrøstning imødesee Regeringens Ledelse af denne Sag i den nærmeste Tid — Aar og Dag vil det ikke være rigtigt at fastslaa. Jeg vender til-bage til det, som jeg begyndte med at sige, at Forholdene ere heller ikke saa himmelskrigende urimelige, som der blev slaaet paa af de Herrer, der ynde at slaa paa Stortromme overfor dette Forhold.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Det ærede Medlem for Vi-borg Amts 5te Valgkreds, som nu havde Ordet, talte saa vidt jeg og sikkert de fleste af Tingets Medlemmer forstode ham, ikke alene paa egne, men paa Flertallets Vegne. Det kunde interessere mig at vide, om det ærede Medlem bl. a. ogsaa har talt paa det ærede Medlem for Langelands (Guld-brandsens) Vegne. Det ærede Medlem, der jo som Redaktør af Statstidenden er Regeringens officielle Talerør i Pressen, har baade under 1ste og 2den Behandling af Spørgsmaalet om Valgkredsenes Ordning i 1894 udtalt sig saa klart som vel muligt mod de Indvendinger, som fra konservativ og moderat Side kom til Orde mod at opfylde Grundlovens Bestemmelser, og han har overfor den Indvending, at der ikke skulde findes tilstrækkelig dygtige og kvalificerede Folk, meget bestemt hævdet, at de fandtes, og at der var Plads nok. Men hvad jeg her vil understrege er, at det ærede Medlem for Langeland, Statstidendes Redaktør, den 7. November 1894 ifølge Rigsdagstidenden Sp. 714 hævdede, at hvad det kom an paa, var ikke saa meget Dyg-